

Πίσω από κάθε όνομα, υπάρχει ένας άγιος (Ιερομόναχος π. Ιάσων)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Όταν λέει η Εκκλησία ότι πρέπει να έχουμε το όνομα ενός Αγίου, το λέει όχι επειδή θέλει να επιβάλλει το δικό της, αλλά γιατί υπάρχει ένας ουσιαστικός πνευματικός λόγος. Όταν είμαστε μωρά παίρνουμε ένα όνομα. Αυτό το όνομα συχνότερα έχει να κάνει με τον παππού ή την γιαγιά ενώ ταυτόχρονα γίνεται γέφυρα για να μας πάρει από τούτην εδώ τη γη -να ενώσει δηλαδή τα πράγματα- και να μας πάει στον Παράδεισο.

Πίσω από κάθε όνομα, υπάρχει ένας άγιος. Πίσω από κάθε άγιο, μια ομολογία, ένας Σταυρός.

Το όνομα έχει να κάνει με το Πρόσωπό μας. Αρκετές φορές, όταν μου λένε κάποιοι άγαμοι κληρικοί πως ήταν το όνομά τους ως λαϊκοί, μου είναι αδύνατο να το πιστέψω. Εντυπώνεται -φερ ειπείν- μες το κεφάλι μας ότι ο τάδε είναι ο πατήρ Χρύσανθος. Πώς να τον πεις π.χ «Κώστα»; Δε γίνεται ευλογημένε.. Είναι ο πατήρ Χρύσανθος...!

Οι άγιοι απ' τους οποίους παίρνουμε όνομα δεν είναι μυθικοί ήρωες. Είναι άνθρωποι πραγματικοί και πάνω απ' όλα, πέρα απ' το κοινό όνομα που μας συνδέει, μας ενώνει ο ίδιος ο Θεός. Προχθές, κοινώνησε ο μικρός Νικόλας για πρώτη φορά. Το Σώμα και Αίμα του Χριστού που λειτουργούσε και κοινωνούσε ο Άγιος Νικόλαος, ο προστάτης του, τότε, στα Μύρα της Λυκίας, κοινώνησε προχθές για πρώτη φορά κι ο μικρός Νικόλας.

Οι Άγιοι μας λεν ότι σε τούτην εδώ τη γη δεν είμαστε πνευματικά «ξέμπαρκοι»: έχουμε ρίζες και μάλιστα ιερές που ξεπερνούν την φθαρτότητα του χρόνου. Τα ονόματά μας δεν είν' απλώς κειμήλια ιστορικά. Κάθε όνομα κουβαλά κι ένα φορτίο μπολιασμένο με Σταυρό και Ουρανό. Η γη προσωρινή κι ο Ουρανός η μόνη μας πατρίδα.

Καλό δρόμο, καλήν ανάβαση! Ο άγιος του καθενός ας είναι ζωντανός βοηθός του!